

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Samenleving 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Cultuur 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
 Hoofdreducteur
 Bert Claerhout
 Eindredacteur
 Peter Goirdts
 Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
 Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
 Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be
 Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
 Diocesane redactie Hasselt
 Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be
 Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
 Lay-out & Zetwerk
 Tinne Van Litsenborg

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@trevipus.be
 www.trevipus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

De vlinders van de geschiedenis

De Amerikaanse meteoroloog Edward Lorenz publiceerde vijftig jaar geleden een baanbrekende studie over de buitensporig grote gevolgen van kleine verstoringen voor het klimaat. Hij vroeg zich af of het gefladder van de vleugels van een vlinder in Brazilië in principe kan leiden tot een orkaan in Texas, duizenden kilometers verderop. Zijn antwoord was 'ja'.

Sindsdien weten we dat zulke 'vlindereffecten' niet alleen in de natuur, maar ook in de geosociale en geopolitieke omgeving mogelijk zijn. Een handelsoorlog tussen China en de Verenigde Staten, de voortschrijdende opwarming van de aarde, nieuwe onthullingen van WikiLeaks – volgens de media waren dat de grote trends die het aanzicht van 2011 zouden bepalen. Ook burgeroorlogen in Ivoorkust en in Sudan kwamen ter sprake. Maar niemand had de volksopstanden in de Arabische wereld voorspeld.

De vlinder die deze revolutie op gang bracht, had nochtans al vóór de jaarswisseling zijn vleugels uitgeslagen. Plaats van gebeuren was het Tunesische provinciestadje Sidi Bouzid, een van de meest achtergestelde gebieden van het land. Daar stak de 26-jarige fruitverkoper Mohammed Bouazizi zich op 17 december in brand. Hij protesteerde daarmee tegen de inbeslagname, door de politie, van zijn groenten en fruit, die hij – weliswaar zonder vergunning – op straat verkocht. Zijn wanhoopsdaad was het begin van de zogeheten Jasmijnrevolutie die de Tunesische president Ben Ali van de macht verdreef en in buurland Egypte honderdduizenden betogers naar het Tahrirplein in Caïro deed afzakken. In beide landen waren het niet de islamisten noch de ondergrondse oppositie, maar bloggers, twitteraars en facebookers die de mobilisatie op gang brachten. Ook dat had niemand voorspeld.

Edward Lorenz' studie over kleine katalysatoren die soms een enorme dynamiek kunnen veroorzaken, droeg terecht de titel *Vlin-*

der. Ook de geschiedenis van de mensheid danst en fladdert. Ze maakt voortdurend schijnbewegingen en zet ons op het verkeerde been, ongeacht de wetenschappelijke pretenties over de maakbaarheid van de samenleving. Met die onvoorspelbare capriolen hebben vooral westerlingen het moeilijk, omdat ze ervan uitgaan dat de geschiedenis zich richt naar een of andere overtuiging of utopie, die zich door een plotse omslag manifesteert en de toekomst volkomen rechtlijnig transformeert.

Hoewel het in de Arabische wereld zowat alle kanten uitkan, pakten de kranten bij ons na de schermutselingen meteen uit met ronkende koppen als *Eindelijk democratie in Egypte* en *Het begin van de Arabische lente*. Hetzelfde enthousiaste vonden we in 1975 op de voorpagina's nadat de leiders van de Rode Khmer de macht in Cambodja hadden overgenomen. Ook toen hoopte het Westen op vrijheid en democratie voor het Cambodjaanse volk. De toestand in dat land werd evenwel snel een nachtmerrie. Tijdens de daaropvolgende genocide verloren naar schatting anderhalf tot twee miljoen Cambodjanen het leven.

De recente ontwikkelingen in de Arabische wereld, waarin autoritaire regimes tot voor kort elke vooruitgangsgedachte met geweld de kop indrukten en woedende moslims nog altijd „dood aan Amerika” en „dood aan Israël” roepen, eisen terecht onze aandacht op. We moeten er ons dan ook voor hoeden de roep om vrijheid en democratie in dit werelddeel enkel en alleen in westerse zin te interpreteren. De antistoffen tegen de islamisten zullen uit de Arabische wereld zelf moeten komen. Een en ander belet niet dat we nu historisch belangrijke momenten meemaken, waarbij elk detail ook onze toekomst kan bepalen. Intussen schuiven in Sidi Bouzid dagelijks massa's bezoekers aan voor het huis van Mohammed Bouazizi. De man is inmiddels een held en martelaar geworden. Ook dat is geschiedenis. ”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Eenheid onder de christenen

KERK & leven, 19 JANUARI 2011

Elk jaar opnieuw gaat een koude rilling door me heen als de Gebedsweek voor de Eenheid van de Christenen aanbreekt. Er komt zo weinig schot in de zaak. Deze doornenkroon blijft diepe wonden boren, die maar blijven etteren. En toch zou zo'n gebedsweek een kans moeten zijn om ons geloof uit te zuiveren en ons te begeleiden naar een serieuze herbronning.

Ik ben er al jaren van overtuigd dat er dringend een toenadering moet komen, niet alleen tussen de christenen onderling, maar ook tussen de wereldreligies. Hoe kan die droom evenwel ooit in vervulling gaan, als zelfs christenen onder elkaar geen eenheid kunnen bereiken?

Ik vraag me dikwijls oprecht af of veel mensen wel met de juiste bedoelingen hun religiositeit beleven. Hoe frappant is het immers toch dat de kern van bijna alle wereldreligies samenvalt. Toch blijven we maar discussiëren over allerlei bagatellen en geven we graag kritiek op onze politieke leiders die momenteel maar niet tot een samenwerkingsakkoord kunnen komen.

Die zo geprezen eenheid is nochtans zeker niet onbereikbaar. Er is wel één fundamentele voorwaarde: we moeten voor eens en voor altijd allemaal afstand doen van ons grote gelijk. We moeten ons allemaal wat bescheidener opstellen. Pas als we kunnen toegeven dat niemand de waarheid in pacht

heeft en dat elke religie slechts op een schamele en zeer beperkte, onvolledige manier een voorstelling probeert te maken van iets wat ons menselijke voorstellingsvermogen ver overtreft, dan pas komt de eenheid in het vizier.

Zijn we daartoe echter bereid? Wie durft vandaag bij ons die stap te doen in het huidige christendom? Het aantal gelovigen in Vlaanderen daalt elk jaar. Jammerlijk gevolg: de conservatieve fundamentalisten krijgen een grotere stek. De eenheid lijkt bij ons dan ook verder weg dan ooit.

Susjé NAZAI, Zwijndrecht

Voor bisschop en jongere

KERK & leven, 19 JANUARI 2011

Ik las met heel veel belangstelling het artikel *Voor bisschop en jongere* waarin de orthodoxe bisschop Athenagoras Peckstadt zegt: „We zijn verdeeld, (...) het is toch treurig dat christenen nog niet samen Kerstmis kunnen vieren.” Het probleem van het samen vieren van Kerstmis, maar vooral het ontbreken van een gezamenlijke dag voor het hoogfeest van Pasen is een droevige geschiedenis.

Als gelovige en bekommerd om de Kerk en de evangelisatie heb ik toch enkele vragen. Als zo velen met de eenheid van de christenen begaan zijn, waarom kan en mag een rooms-katholiek de heilige communie niet ontvangen als hij een orthodoxe viering bijwoont? Waarom is het zo moei-

lijk het paasfeest op dezelfde dag te vieren? Gaan we wachten tot de christelijke (betaalde) feestdagen bij ons worden afgeschaft om ze te laten vervangen door andere die niets met onze christelijke traditie hebben te maken? Het is een bedenking vanuit politiek en syndicaal oogpunt waarmee rekening moet worden gehouden.

De bisschoppen en kerkleiders van ons land zijn niet bij machte de data voor Kerstmis en Pasen vast te leggen. In gemeenschappelijk overleg met de diverse kerkleiders van de vele christelijke gemeenschappen wereldwijd kunnen ze echter wel een belangrijke stem laten horen.

Géry VAN DE VELDE, Melle

burgerlijke gezagsdragers vergast op het indrukwekkende Te Deum. Tijdens de vasten en de advent weerklinken voor de fijnproevers de gregoriaanse orgelverspers. In de Gebedsweek voor de Eenheid van de Christenen wordt er gebeden „opdat allen één zijn”, in het Latijn *Ut omnes uni sint*.

In Rome, Lourdes of Fatima komt deze gedachte het best tot uiting wanneer het credo wordt gezongen. Niet in het Italiaans, Frans of Portugees, maar wel in het Latijn, de universele wereldtaal van alle rooms-katholieken. Neen, het gregoriaans is helemaal niet 'passé'.

Miel VOS-MILLEN, Riemst

Gregoriaans

KERK & leven, 19 JANUARI 2011

In zijn lezersbrief in KERK & leven van 19 januari stelt Luc Vankerschaver dat het gregoriaans 'passé' is. Vele gelovigen denken daar nochtans anders over.

In de basiliek van de oudste stad van ons land zingt de Schola Gregoriana Basilicae met veel enthousiasme samen met de kerkgangers volgens de oude Latijnse ritus. Jaarlijks zestig requiemmissen, elke maand minstens één gregoriaanse hoogmis, op alle kerkelijke feestdagen: samen met de wierook en de orgelklanken stijgen de gregoriaanse gezangen langs de gewelven ten hemel.

Op de Dag van de Dynastie worden de rechterlijke, militaire en

Dank en proficiat

KERK & leven, 19 JANUARI 2011

Veel dank en proficiat voor het interview met Jan Dumon in de Klapstoel. Ik ben aangenaam verrast dat zo'n visie in het parochieblad aan bod kan komen.

Ik was nog meer verrast en verheugd met de bijdrage van Pierre Trouilleux in de rubriek *Vraag het aan Theo*. De auteur formuleert daarin een antwoord op heikle vragen over God, Jezus en de Drie-eenheid. Dank dat ook dit artikel kan en dat het er komt na de vele artikels over het Credo.

Graag nog meer en uitgebreider artikels hierover, bijvoorbeeld over de invloed van de Griekse (en Romeinse?) cultuur.

Maria EYKERMAN, Bierbeek